

» pectioē majus, quam famæ.) * Vel si fama restituenda sit
» minoris valoris quam fama detractoris. Sic v. gr. Prælatus non
» tenetur restituere vili homini, si aliter non potest quam
» cum amissione famæ suæ multò majoris momenti; sed sufficit
» tunc si infamatum laudet, aut pecunia compenset. Vide Card.
» Lugo loc. cit. * (Ita etiam Less. l. 2. c. 11. n. 138. et Salmant.
» de Rest. c. 4. n. 136. cum Bann. Dic. Trull. etc. contra aliquos;
» quia aliter non servaretur aequalitas.) *

1003. — « 7. Si infamatus sponte remiserit (modò tamen
» ejus infamia non redundarit in alios, ut familiam, statum), sive
» expressa, sive tacita sit condonatio: tametsi nihilominus ex
» caritate damnum resarcire aliquando tenearis, si possis absque
» gravi incommodo. Card. Lugo d. 15. s. 3. n. 28. Imò aliquando
» etiam sufficit condonatio præsumpta, sive interpretativa voluntas
» ejus qui potest condonare, si nimur ille sit ita affectus, ut si
» rogaretur, facile condonaret: tunc enim non est invitus, sal-
» tem quoad substantiam, etsi fama non restituatur. Vide C.
» Lugo loc. cit.

« Quæritur, an restitutio famæ licite condonetur?

« Resp. Licite fit in iis casibus, in quibus seipsum licet infamare; in quibus autem, et quam graviter peccat se infamando,
» in iisdem, et tam graviter peccat condonando; Nav. Trull. l. 7.
» c. 10. d. 38. * (Per se loquendo non est mortale infamare
» seipsum exceptis casibus ap. Bus. ut inf.); ita Holzm. t. 2.
» p. 303. n. 644. cum Laym. et commun., quia quisque est
» dominus sue famæ. Est tamen veniale, si fit sine causa.) *

« 1. Condonans famæ restitutionem peccat mortaliter 1. si
» infamia redundet in alios; 2. si inde sequatur scandalum 3. si
» sit vir valde utilis Reip. et ex infamia fructus impediatur;
» 4. si fama sit necessaria ad munieris gubernationem, Sot. Less.
» Trull. l. c. qui tamen notant condonationem semper esse vali-
» dam, quando fama non redundat in alios, secus quando redun-
» dat. Unde parentes non possunt condonare, quando redundat
» in filios, neque filii, quando in parentes. Vide Auct. cit.

« 2. Ex eo verò præcise, quod infamatus, vel contumelia affec-
» tus, conversans cum infamatore, videatur remittere injuriam,
» non censetur condonare restitutionem famæ, vel honoris, sicut
» nec alia debita per familiaritatem. Nav. c. 18. Trull. d. 19. »

CAPUT II.

Quid de præcepto Nono, et Decimo.

« Resp. Prohibent omnes internas concupiscentias, et delec-
» tationes voluntarias illorum operum, quæ præceptis secun-
» dæ tabulæ, præsertim sexto, et septimo vetantur. Qua de re
» vide supra: et patebit ex dicendis de peccatis, infra lib. V.

CAPUT III.

Quid de Præceptis Ecclesiae.

« RESP. Etsi ea sint plurima, præcipue tamen toti Christiano
» populo communia quinque numerantur. Ex quibus hic agen-
» dum restat de tertio, quia de 1. et 2. actum est in Præc. 3
» Decal. De 4. et 5. infra lib. VI. de Sacram. * Contra porro
» hoc præceptum ex solo contemptu peccari, propos. est pro
» scripta ab Alex. VII. Proposit. 23. »

DUBIUM I.

Quid requiratur ad jejunium ecclesiasticum, et » quanta ejus obligatio.

1004. De unica comeditione. — 1005. De abstinentia à carnibus,
» ovis, et lacticiniis — 1006. An abstinentia à lacticiniis in Quadrage-
» sima obliget sub gravi? — 1007. Dub. I. An hæc abstinentia obliget
» etiam in dominicis Quadragesimæ? — 1008. Quinam in Quadra-
» gesima excusat ad edendas carnes, aut lacticinia? — 1009. Dub.
» II. An in jejunio extra Quadragesimam sit abstinentia à lacticiniis
» de jure communi? Dub. III. An ubi viget consuetudo absti-
» nendi? Dub. IV. An liceat edere biscoctos ovis confectos? — 1010.
» Dub. V. An liceat edere lardum, cui permittuntur ova? — 1011.
» Dub. VI. Quorum animalium carnes vetentur in jejunii? — 1012.
» Dub. VII. Quibus pueris possint ministrari carnes? — 1013. An
» dispensati ad carnes teneantur ad unicam comeditionem, et ad absti-
» nendum à piscibus? — 1014. Quid in mensa privata? — 1013.
» Sancta circa hoc a N. SS. Ben. XIV. I. De obligatione sub gravi.
» II. De cibis in cœnula adhibendis. III. De hora prandii. IV. De epu-
» lis vetitis ad carnes dispensatis. V. De dominicis Quadragesimæ. VI.
» De Bulla Cruciatæ. VII. De jejunii extra Quadragesimam. Quid,
» si quis sit dispensatus ad carnes ob debitatem virum? An dispen-
» satis ad carnes permittantur tantum carnes salubres? — 1016. De
» hora debita refectionis. An antevertens notabiliter horam meridi-
» anam, graviter peccet? — 1017. De divisione prandii, etc. apud
» Bus. — 1018. Qu. I. An liceat in jejunii sumere parum cibi ante
» potum? — 1019. Qu. II. An electuaria frangant jejunum?
» — 1020. Qu. III. Per quantum temporis prandium non inter-
» rumpatur? Qu. IV. An quis, postquam surrexit a mensa,
» possit ad eam redire? Qu. V. Quantum liceat protrahere pran-
» dium? — 1021. An liceat sumere lac, jusculum, et similia?
» — 1022. Qu. I. An liceat potus vini? Qu. II. An potus cervisiae,
» ac limoniadis dictæ Sorbetto? — 1023. Qu. III. An liceat potio
» Chocolatis? — 1024. De Collatiuncula vespertina. — 1025. Quæ-
» nam quantitas permittatur in cœnula; Et quæ in Vigilia Nativitatis
» Domini, et Paschatis, aut Pentecostes? — 1026. Quænam qualitas
» ciborum in cœnula permittatur? — 1027. Dub. I. An liceat sumere
» ova? Et an parum casei? — 1028. Dub. II. An pisces? — 1029.
» Dub. III. An panem coctum, et jusculum ex herbis? An legumina?
» — 1030. Quæ sit parva materia carnium, aut aliorum ciborum? Et